

Hervormde gemeente Waardenburg—Neerijnen

SLOTAKKOORD

Dit blad is bedoeld als het slotakkoord van de dienst. Het geeft een korte samenvatting van datgene wat aan bod is gekomen in de themadienst en door middel van enkele vragen blijft het thema hopelijk nog even wat langer nazingen in ons hoofd.

Themadienst: 'Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraaven, neergedaald tot in de hel.'

Het leven van Jezus was kort gezegd een rechte, hellende weg in de richting van het absolute dieptepunt. En tegelijk, omdat God er de hand in had, was het toch ook weer een triomftocht. Door lijden tot heerlijkheid.

Die geleden heeft Het is opvallend dat de weg van Jezus vooral getekend wordt in het evangelie als een lijdensweg. Nergens staat vermeld dat Jezus bijvoorbeeld gelachen zou hebben. Hij liep dan ook niet als een normaal mens door deze wereld. Hij keek met ogen naar de wereld die de heerlijkheid van de Heere gezien hadden (Filippenzen 2:6), het hoge ideaal van Zijn Vader voor deze wereld. Hij zag met eigen ogen wat er van dat 'goede' terechtgekomen was. Voor Hem was het één en al vernedering, de wereld als een permanent vluchtelingenkamp.

Het was geen lolletje om God op deze aarde te zijn (Van de Beek). Hij was niet gewent. Hij werd geboren in een stal, omdat voor Hem geen plaats was in de herberg. Hij stierf buiten de stad, uitgekotst door Zijn landgenoten, kapot gemaakt door de burgerlijke overheid en verlaten door zijn Vader. Een Christenmens kan eigenlijk ook niet met droge ogen over het leven van Jezus nadenken. Want hij of zij weet: Hij deed het voor mij, om mij te verlossen van de eeuwige straf en het eeuwige leven te geven.

Onder Pontius Pilatus In de eerste plaats wordt dit vermeld om nog eens aan te geven dat die hele lijdensweg werkelijk op aarde heeft plaatsgevonden. Het is aan te wijzen op de tijdslijn; toen en toen, onder Pontius Pilatus. Tegelijkertijd gaat het verder; Hij moest veroordeeld worden door een rechter om mij te bevrijden van het oordeel van God, die mijn rechter is.

Gekruisigd Het kruis is een vervloeking. Christus sterft als een vervloekte (Deuteronomium 21:21). En de gelovige mag weten: op het moment dat Jezus stierf, stierf Gods vloek op mijn leven met Hem mee.

Gestorven Voor Jezus was de dood de straf op de zonde. Zodat voor ons de dood niet meer een straf is op de zonde, maar een doorgang tot het eeuwige leven.

Begraaven Hij is echt gestorven. Hij is begraven, zo heeft Hij ons graf ook geheiligd en gemaakt tot een rustplaats. In navolging van Hem laten Christenen zich daarom begraven en niet verbranden. Je laten begraven is een geloofsdaad. Ik laat mij zaaien als een graankorrel in de dodenakker en geloof dat Hij mij weer zal opwekken (1. Kor.15:42).

Neergedaald tot in de hel De vernedering van Jezus gaat tot de laatste trap. Er is geen plek in deze werkelijkheid hoe diep ook, waar Christus niet is geweest. Er is geen macht of kracht die Hij niet overwonnen heeft. Hij is altijd beneden ons.

Enkele Schriftgedeelten

Jesaja 53, Filippenzen 2:1-11, 1. Korinthe 15, Hebrëeën 2:9-18, Heidelbergse Catechismus zondag 15 en 16.

Om over door te praten

- Denkt u dat Jezus in Zijn leven gelachen heeft? Waarom wel of niet?
- Reageer eens op de uitspraak: waar wij ons ook bevinden, Jezus Christus is altijd beneden ons.
- Is het begraven van onze doden wat u betreft een daad van navolging van Christus en dus een geloofsdaad?

Gebed

Heere Jezus, ik dank U voor Uw lijden en sterven. Leer mij Uw lijden recht betrachten.